

de nuværende Menighedsraad, idet der ikke vil kunne gennemføres Menighedsraadsvalg efter den nye Menighedsraadslov før til Efteraaret, og det vilde dog være en dobbelt Urimelighed, om de nuværende Menighedsraad med deres højst ulige Sammensætning rundt om i Sognene skulde vælge den nye Biskop.

Om Lovforslaget om Oprettelse af to nye Bispeembeder maa jeg sige, at vi fra vor Side naturligvis giver vor Tilslutning til Oprettelse af et nyt jydsk Stift i Anledning af Genforeningen. Det er jo en Selvfølge, at der maa oprettes et nyt jydsk Stift, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at det maa blive et Haderslev Stift; jeg har en stærk Følelse af, at det er et almindeligt Ønske nede i Sønderjylland, at der oprettes et Haderslev Stift. Men selvfølgelig kan man i Udvalget tage under Overvejelse alt, hvad der maa blive fremsat i saa Henseende. Jeg forstaar, der er Betænkeligheder, og de maa jo komme frem under Udvalgsbehandlingen; men saaledes som jeg ser paa Sagen, kan jeg ikke forstaa andet, end at det maa ende med, at der maa oprettes et nyt Haderslev Stift, og at der saa maa foretages en forstandig Omlægning af de jydskes Stifter.

Naar jeg saa kommer til Spørgsmaalet om Delingen af Sjællands Stift, maa jeg paa mit Partis Vegne sige, at hertil kan vi ikke gaa med. Jeg kan i Virkeligheden henholde mig til en Tale, holdt af den nuværende højtærede Forsvarsminister i Aaret 1904, da det samme Forslag, forelagt af den samme Kirkeminister, var til Behandling. Da fremførte den højtærede Forsvarsminister meget vægtige Grunde mod Oprettelse af et nyt Sjællands Stift, og de samme Grunde er gyldige den Dag i Dag. Jeg er ikke i Tvivl om, at Sjællands Biskop er overlæst med Arbejde, og at han bør aflastes; men hans Nabobisp, Biskoppen paa Lolland-Falster, har saa vist ikke for meget at bestille, og man kan saa udmærket godt tage et Par af de sjællandske Amter og lægge dem ind under Lolland-Falsters Bispestol. Skulde man synes, at det heller ikke batter tilstrækkeligt, kan man jo lægge Bornholm med ind derunder, og skulde det ikke en Gang slaa til, ja, saa kunde man jo tage Grønland fra Sjællands Biskop. Jeg tror for øvrigt, det vilde tjene Grønlands Interesser, om man lagde det ind under en Biskop, som har virkelig Forstaaelse af og Kendskab til de grønlandske Forhold, og en saadan har vi jo blandt vore Biskopper, idet Biskoppen over Aalborg Stift

har været paa Grønland og har indgaaende Kendskab til Grønland. En Aflastning af Sjællands Biskop kan altsaa udmærket godt finde Sted, uden at man behøver at oprette et nyt Sjællands Stift. Hertil kommer nu, at den Mulighed, som den højtærede Forsvarsminister i 1904 føjede til som Begrundelse for ikke at oprette et nyt Stift, nemlig at man kunde aflaste Biskoppen for hans Arbejde med Skolevæsenet, maa dog nu være meget nærliggende. Nu er det næsten 20 Aar, siden den højtærede Forsvarsminister udtalte, at Biskopperne ikke burde have noget at gøre med Skolevæsenet; og nu sidder den højtærede Forsvarsminister selv i den store Skolekommission og lægger selvfølgelig der al sin Indfyldelse i Vægtskaalen for, at Bisperne kan blive fritaget for al Forbindelse med vort Skolevæsen og derved aflastes for en Del af deres Arbejde. Jeg maa sige, at i Tider, hvor det med Rette lyder fra alle Sider, at der skal spares, forstaar jeg ikke ret, at man fra Ministeriets Side kan fremsætte Forslag om Oprettelse af et nyt stort Embede med betydelig Lønning og betydelige Kontorholdsudgifter. Det kan undværes, og vi fra vor Side vil afgjort modsætte os Oprettelsen af en ny Bispestol her paa Sjælland.

Jeg kommer derefter til Menighedsraadslovforslaget. Det er jo, som det blev sagt af en æret foregaaende Taler, ikke noget nyt, det er de danske Menighedsraad, man nu vil have indført i Sønderjylland. Der ser man, at man paa enkelte Punkter ikke har benyttet den Lejlighed, som dog synes at være saa nærliggende, til, hvor man i Sønderjylland havde en bedre Ordning end den, vi har heroppe, at faa den sønderjydske Ordning indført her; man er tværtimod gaaet den modsatte Vej: hvor vi har en daarlig Ordning, vil man paatvinge Sønderjyderne den. Dette gælder allerførst med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgretten til Menighedsraadene. Man opretholder stadig Tilmeldingen til Valglisten, medens man i Sønderjylland som kommunal Vælger, naar man hører til Folkekirken, eller rettere som fuldmyndig Kvinde eller Mand har Adgang til at afgive Stemme paa det kirkelige Omraade. Jeg ser nok, at der er en lille Forbedring, idet man vil lade dem, der allerede er optaget, stadig blive staaende paa Valglisten; men jeg forstaar ligesom det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke, at man kan kræve kirkelig Afgift uden samtidig dermed at give kirkelig Stemmeret; de to Ting maa virkelig høre sammen.